

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 219/25
15.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Радмиле Радић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Тадић, адвокат из Уба, ул.Карађорђева број 1, против тужене ВВ из..., чији је пуномоћник Драган Драгичевић, адвокат из Уба, ул.Школска бр. 5В локал 3 ради одржавања личних односа сродника са малолетном децом, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П2 125/24 од 05.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Убу П2 125/24 од 05.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П2 125/24 од 05.03.2025. године, ставом првим изреке уређен је начин одржавања личних односа између тужилаца АА и ББ, обоје из ..., са њиховим унуцима мал.ГГ, мал.ДД и мал.ЂЂ тако што ће исти заједно проводити време сваког другог викенда у месецу и то почев од петка у 19,00 часова, па до недеље у 19,00 часова, сваку крсну славу тужилаца – Аранђеловдан (21. новембар) и то почев од дана уочи славе од 19,00 часова, па до 20,00 часова на дан славе, прву недељу зимског распуста, као и прве две недеље летњег распуста, па се обавезује тужена да тужиоцима преда мал.децу, ради одржавања личних односа у горе означено време испред стана где живи са мал.децом, а тужиоци се обавезују да мал.децу врате и предају туженој у означено време испред стана где живе. Ставом другим изреке констатовано је да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, побијајући исту у целости из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), а у вези члана 202 Породичног закона, Апелациони суд је оценио да је жалба тужене неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом тужене се неосновано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП. Ово стога што је изрека ожалбене пресуде разумљива, не противречи сама себи, ни разлозима пресуде, те је у пресуди наведено довољно разлога о битним чињеницама које су јасне и непротивречне, што значи да ожалбена пресуда нема недостатке због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је била у браку са сада пок.ЕЕ, који је преминуо 12.07.2022. године, сином овде тужилаца, а током чијег брака су рођени мал.ГГ, рођена 23.12.2017. године, мал.ЂЂ, рођен 12.06.2016. године и мал.ДД, рођена 04.12.2018. године. Након смрти свог супруга тужена је наставила заједно са мал.децом да живи у заједничком домаћинству са тужиоцима, све до 24.05.2024. године, када је напустила домаћинство. Из налаза и мишљења Центра за социјални рад у Убу од 29.11.2014. године, утврђено је да тужена тренутно живи са троје мал. деце у изнајмљеном стану у ..., да је након смрти супруга тужена наставила заједно са децом да живи у ..., али да је породично домаћинство у ..., заједно са троје малолетне деце напустила маја 2024. године. Према мишљењу Центра за социјални рад, тужиоци, као баба и деда мал.деце, имају право да одржавају односе са својим унуцима, нарочито ако се у виду има да су деца одрасла у кући тужилаца, да су велики део времена током одрастања проводили са бабом и дедом, те да је у најбољем интересу да деца и даље одржавају контакт са тужиоцима, те су предложили модел виђања између тужилаца и мал.деце. Из допунског налаза Центра за социјални рад у Убу од 23.12.2024. године, утврђено је да су деца и по неколико дана остајала сама са тужиоцима у време док је тужена била одсутна, те да су баба и деда на задовољавајући начин бринули о троје унучади. Приликом разговора са туженом иста је изјавила да је једном приликом мал.ГГ, а након што је имала контакт са бабом и дедом, једва смирила, а да је након обављеног разговора са мал.ГГ иста изјавила да воли да иде код бабе и деде у .... Мишљења су да је у интересу деце и самих странака у поступку побољшање комуникације, те како после неколико саветодавних разговора у Центру за социјални рад исти нису дали резултате, те је потребно укључивање других институција у виду саветовалишта на превазилажењу ових проблема.

Све важне чињенице за доношење одлуке првостепени суд је потпуно и правилно утврдио изведеним доказима које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП и оне се жалбеним наводима тужене не доводе у сумњу.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је доносио ожалбену пресуду правилно применио материјално право и то одредбу члана 6 став 1, 61 став 5, 266 став 1 Породичног закона и члан 3 и 8 Конвенције о правима детета, па је прихватајући налаз и мишљење Центра за социјални рад у Убу од 29.11.2024. године и допунски налаз од 23.12.2024. године, закључио да између тужилаца и мал.деце постоји посебна блискост, да су мал.деца од свог рођења, па до маја месеца 2024. године живела у домаћинству са својом бабом и дедом, овде тужиоцима, у ... и да су свакодневно остваривали контакт као и да су у доста наврата услед одсутности мајке остајали сами са тужиоцима који су на адекватан начин бринули, играли, хранили и пресвлагали, те да је у интересу мал.деце одржавање личних односа са својим бабом и дедом, при чему и сама деца имају жељу да одлазе код тужилаца и остварују контакт са њима, прихватајући предложени модел виђања од стране органа старатељства, који је у најбољем интересу мал.деце.

Како је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд правилно применио материјално право и за своју одлуку дао разлоге, које у свему, као правилне и аргументоване прихвата и овај суд, као другостепени, то се побијана пресуда детаљно не образлаже, на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Нису основани жалбени наводи тужене у којима указује да је првостепени суд своју одлуку засновао углавном на основу извештаја Центра за социјални рад Уб, те да је из тог разлога погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Ово стога што је одредбом члана 61 став 5 Породичног закона прописано да дете има право да одржава личне односе и са сродницима и другим лицима са којим га повезују посебна блискост, ако ово право није ограничено судском одлуком. До повреде права на породичан живот долази ускраћивањем права да се сродницима који су са дететом развили односе блискости, призна право да одржавају личне односе са дететом. Осим постојања крвног сродства, овде су од значаја и други чиниоци, као што је психолошка и емотивна везаност ових лица, односно стварно постојање блиских личних веза. У конкретном случају за основаност тужбеног захтева је од пресудног значаја утврђивање да ли стварно постоје блиске личне везе тужилаца са мал.децом, односно да ли би одржавање личних односа са сродницима било у најбољем интересу мал.деце којима је суд дужан да се руководи у смислу одредбе члана 266 став 1 Породичног закона и члана 3 Конвенције о правима детета.

И по оцени Апелационог суда, првостепени суд је правилно закључио да су испуњени услови из наведених одредби за одржавање личних односа између тужилаца и малолетне деце, а приликом доношења одлуке о тужбеном захтеву, првостепени суд се руководио најбољим интересом мал.деце, прихватајући налаз и мишљење Центра за социјални рад Уб из ког налаза произилази да постоје блиске породичне везе између тужилаца и мал.деце, да су деца од свог рођења, па до маја месеца 2024. године живела у домаћинству са својом бабом и деком овде тужиоцима, где су свакодневно остваривали контакт, да су деца сама остајала са тужиоцима, који су се на адекватан начин бринули о њима, да су се са њима играли, хранили, пресвлагали и водили рачуна када се деца разболе, те да је одржавање личних односа са тужиоцима у најбољем интересу мал. деце. У таквој ситуацији, руководећи се заштитом права детета, у које у конкретном случају спада и одржавање личних односа мал. деце са сродницима те да је у најбољем интересу мал. деце да буду у контакту са својим бабом и деком на начин

како је то одређено првостепеном пресудом.

Без утицаја су жалбени наводи тужене, којима указује да није у најбољем интересу мал.деце да деца самостално проводе време са тужиоцима, чак два викенда месечно, а имајући у виду да одбијање тужилаца да сарађују са туженом, мајком деце, чини их неподобним да самостално проводе време са децом на начин као што је предвиђено одлуком суда. Ово стога што је ову чињеницу имао у виду надлежни орган старатељства приликом давања мишљења, из кога произилази да се емотивна блискост тужилаца и мал.деце као и мотивисаност тужилаца да одржавају личне односе са својим унуцима, као и да је мал.ГГ, изјавила да воли да иде код бабе и деде, не може довести у сумњу због лоше сарадње између тужилаца са туженом, мајком деце. Такође и оваква одлука, односно модел виђања се у сваком тренутку може изменити у зависности од правилног поступања развојним потребама мал.деце и способностима деце да са својим развојем јасније искажу своје жеље и потребе.

Приликом одлучивања о основаности жалбе тужене, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе, али будући да не могу довести до другачије, за тужену повољније одлуке у овом поступку, није их посебно образлагао, сагласно члану 396 став 1 и 2 ЗПП.

Правилна је одлука о трошковима поступика садржана у ставу другом изреке, јер донета правилном применом члана 207 Породичног закона.

На основу овлашћења из члана 390 ЗПП у вези са чланом 202 Породичног закона, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Радмила Радић, с.р.**

За тачност отправка
Управитиље писарнице
Јасмина Ђокић